

„Ísvirki“

er fiskimannsins, veiðarans,
allir veiðimenn styðja tí
„Ísvirki“!

„Ísvirki“ selur um heystið og háveturin og kann tí geva besta pris fyri kalva, býsu, allan flatfisk og rundfisk.

„Ísvirki“ hevur besta agnið og ísin.

„Ísvirki“ tekur lut í agn- og ísútreiðslunum til veiðarar til „Ísvirki“, tá ísurin og agnið eru keypt úr virkinum.

„Ísvirki“ hevur egnan fiskasavnubát, fer sín egnar fiskaútlutningsbát.

Fiskisavnubáturin fer nú maskinu innsetta og verður liðugur um eina vikur. Peningurin til fiskaútlutningsbátin er játtaður.

Báturin skal í gerð og verður vónandi liðugur til heystar ella veturs.

Føroyingar eiga at styðja „Ísvirki“, ið ikki bert kann koma at hava almiklan týdning fyri prísir á heimafiskinum, men sum longu hevur haft, og sum í framtíðini vil hava hin stórsta týdning fyri slupfiskiskapin við altíð at kunna útgera fiskiflotan við allarbesta agnið, ið fáast kann.

Ongantíð ís- og sildatrot herfeftir, sigur hundraðir av túsundum fyri Føroyar um árið.

„Ísvirki“.

Galvaniseraðar tak- og húsaaklædningsplátur

keypast bíligast frá **Poul Hansens** Heilsulu, Tórshavn.
Telefon 61. Telegramadresse VERITAS.

Hver vinnandi maður
Hver vinnandi kvinna
minst ein lut í
Sjóvinnulánsgrunninum.

han, — og hun vísde, han var kiler. Hun faldt pludselig over ham og killede ham paa alle de onnne Steder. Det kan nok være, der blev en Grine. Mikkel grinte. Stine grinte og alle de andre. Det blev en hel Komædie. Mikkel vilde være fri, men han kunde ikke holde hende væk. Han havde svært ved at faa Vejret, han bad for sig: Aa, aa, lad være bette Stine, hi, hi, aa Herregud!

Nej, nu skal du Sørenne temmes, min Far! Og ayn killede paa igen. De andre blev ved at more sig.

Tilslidst rejste Myre Lars sig. Stines Mand: Nu skal du Sateme holde op, Stine! Vil du kvæle Mikkel? Han er jo baade svot og bio i Ansigtet. hort du!

Mikkel ga sig ynkeligt og hvæsedet et Stykke Tid, inden han kom til Vejret igen, — men han kunde alligevel ikke la'e være at grine lidt en Gang imellem.

I det Pusterum, de kom, viste Underbjergmandens bovine Kvinde sig Naa, i bette Hertuger, sa'e hun, kan i nu gaa udenfor og puste ud

og slaa Mave, mens vi faar taget af Bordet og gjort i Stand!

Mændene lettede sig langsomt. Og da de sidelig havde fundet hver sin Hue, drev de ander megen mumlende Snak og negen Skramlen af jærnbelaede Træsko paa Forstuens Stenpikning langsomt ud gennem Døraabningen.

Aftenen var sort, saa de ikke kunde kende hverandre. Men Stjerne-ne skinnede klart, skælvende i den kolde Nat. Disse mærkværdige Blink fra det Høje!

Snakken forstummede. De blev tavse ved at se og se Stjerne bagved Stjerne i det uendelige Rum, — en Stjernevej til en anden, en højere skønnere Verden.

Under Livets travle Gang var de jo nu og da standset ved dette Syn, — lige fra den Tid, de som Småa laa i deres Senge, og Stjerneerne tittede ind gennem Ruderne. Og siden paa deres Aftenvandring over Bjergene og gennem Klitterne havde de haft samme trofaste Stjerner for Øje. De var fortrolige med dem, kendte nogle af dem ved Navn.

Stjerneerne var venlige, der var

SKIPAFELAGIÐ FØROYAR
TÓRSHAVN
TELF.: 171 & 209 — TELEGR.: SKIPAFELAGIÐ

Allir rættir Føroyingar

taka bert vottur og ferðast einaus við forum skipafelagsins.

P. f.
Skipafelagið Føroyar.

CONRAD JUHLERT
TEL. 104 TØRSHAVN TEL. 164

Bedste Indkøbssted paa Færøerne for Uhrmager-, Guldsmede- og Musikvarer.

Altid Leveringsdygtig. Billigste Priser.

Prima Husholdningskul.

Havnar Kol- & Cementbandil.

Telefon 172 — 203.
Telgr.-Adr.: Kalc ment.

P. f. FISKAVIRKI SYDRUGOTU

tekur móti fiski til turklingar. Tann, sum vil víska sær piáss, eigur at siga frá í góðari tíð.

Telefon 6.

Vi har i disse Dage

gennem Postvæsenet tilstillet alle færøske Husmodre en Prøve af vor nye

KRONE MARGARINE

Vi haaber, at De har overbevist Dem om, at denne Margarine ikke alene har Natursmørrets Udseende og Consistens, men ogsaa dets fine Aroma og Smag

Forlang altid vor KRONE MARGARINE

i gul Pakning med Krone over, hos Deres Købmand; den koster overalt 65 Øre pr. 1/2 kg.

Arb.

A/s THORSHAVNS MÆLKEFORSYNING & MARGARINEFABRIK

TAD SIGST

at eitt kilo av prentusvertu er í virði eins og eitt kilo av gulli, um hon verður nýtt til lýsingar og kunngeringar.

Men tað hóskar tíverri ikki altíð. Tað velst um hvar maður ella handilsfelag lýsa, og fyri at vera visur í at prentunarsverta verður væl nýtt og at tað er lonandi at lýsa, eiga tygum at senda lýsingar til

„Føroya Social-Demokrat“.

Tann ið lýsir mikið, selur nógv.

Givið út av socialdemokratiskum feløgum.
Bladstýrari: M. S. Viðstein.
Prentsmiðja „Føroya Social-Demokrates, Tórshavn.

Fred ved dem. Og de var ens i Sorg og Glæde. Bestandig de samme. Ens for alle, enten man boede trygt inde i frugtbare Landsbyer, eller man levede i en sandet Udkant af et Havesogn i stormblæste Boliger. Stjerneerne mindede om, at der bag det tilfældige Jordeliv var en Bestandighed til. Een Lov og een Ret, der gjaldt til alle Tider, naar vi kunde finde den. — Ja, der er meget at lære ved at betragte Himmellegemerne saadan en Aften, — selv om man kun er en fattig og uoplyst Klitbo

Mændene stod en Tid ganske tavse ved den lerklinede Husgavl, medens Havluften friskede deres Pandes og bortviftede Overdaadighedens Dunster fra deres Legeme.

De tænkte hver for sig det samme, at der var en Højtid i Livet, andet end at pløje med Stude i Hødejord.

Hver følte sig ene med denne Højtidsselsomme Hemmelighed. Og de glømt for en Stund, at der var flere til Stede, og at de var til Glæde.

Underbjergmanden udløste den

fælles Tanke, da han stiftfærdig ytrede, at vi Mennesker kun var som no'en bette Myrer.

Og det blev stadfæstet af Mikkel: Ja, vi er no'en bitte Karle i den store Verden, — selv om En har et godt Helbred og gode Kræfter. — Han hvilede Spyt ud mellem Tænderne, det lød som en svag Fløjte-tone i Mørket

Pludselig lyttede de, — de kunde ingenting se, men det lød liksom det kunde være Grynt af en So . . . og straks efter igen det samme.

Men det var ikke anden end Lyng Peter, der grinte for sig selv, hø, hø, hø!

Først nu havde nemlig det muntre Optrin mellem Stine og Mikkel rigtig naaet hans Bevidsthed, Peter var nu god nok, men langsom.

Las Anders rev af sig, at Peter ikke behøvede at skrække Folk i dether Mørke, — hvad grynter du for?

Jo, det var det, at Mikkel nær var bleven henne, hø, hø!

Anders: En Smed dø'r vel ikke af saa lidt.

Da havde han Herrontamme ikke

mange Gisp tilbage, mente Peter, idet han traadte fejl og stødte mod Anders, der blev knotten og spurgte, om Peter allerede var svirende?

Nej, svarede han, det var han ikke, — ikke s'gu endnu da, — men ærlig talt var det liksom det ene Ben var bleven stæknere end det andet.

Det lo de af allesammen. Saa skulde de hen og kikke ind ad Vinduene, hvad Konerne tog sig for.

Saa skulde de hen og kikke ind ad Vinduene.

Selvfolgelig var de ved at drikke Kaffe. Men de var skam ogsaa optaget af noget andet. Hvad var det? Mændene nærmede sig forsigtigt.

(Sluttes).